

LA CAMPANA DE GRACIA.

SEMANARI BILINGUE.

LOS TRES TOMS.

La diada de San Antoni abat que celebra ab sa acostumada pompa la iglesia catolica, á pesar de no cobrar un centim del Estat, me va recordar los tres toms.

Ja tots vostres se figuran que 'ls vaig á parlar de la tradicional costum dels cotxers de Barcelona, dels tres toms que solen donar cada any pert devant de la iglesia de sant Antony y de las musicas y banderas que 'ls acompanyan Donchs s' han equivocat. Si be de aquestas costumspodria treuren algunas consecuencias que 'ls probarian que en Barcelona, ja ab la costum dels tres toms, ja ab la de anar en comitiva á sant Mus y á Monserrat, se revela l' esperit de companyerisme, de asociació y defraternitat que sempre ha distingit al poble catalá; si be 'ls podria treurer consecuencias que parlan molt alt á favor de la gent de barretina..... lo que es abuy tinch ganas d' enfilarias per altre cantó.

¿Es la costum dels tres toms purament local y se celebra en una diada senyalada? No per cert. Lo mateix se poden donar tres toms en un dia, que en un any, que en un sigle; y del mateix modo se poden donar tres toms en Espanya, que en França, que en Marruecos, que en la China; y de igual manera poden donar tres toms los cotxers de Barcelona, que 'ls progressistas que 'ls espanyols, que 'ls francesos, que 'ls habitants de los paissos del mon. En losigle, passat la França s' va cremar de mala manera ab la monarquia y ab las instituciones vellas, aixis com ab la aristocrácia que ja comensaba á ser un xich massa carregosa; y va resoldrer fer bugada y proclamar la República: un tom.

Va caurer la República y torná á pujar la monarquia ab tots los seus inconvenients; pero l' any 1848, cremat altre cop lo poble frances, resolgué fer de nou bugada neta, y tirant per terra á un rey desgraciat é imbecil va proclamar y establir de nou la República: segon tom.

Va tornar á pujar mes endevant la monarquia y aquesta ha fet de las sevas fins are fa poch que ha caigut de nou baix lo pes de la indignació y de la ira popular, y de nou tornem

á tenir á la França constituida en República: tercer tom.

¿Perque hi ha hagut tres Napoleons en França, habent anat á parar lo primer en la isla de Santa Elena, presoner dels inglesos, y en Sedán lo tercer, fumant cigarrillos de paper y sent presoner dels alemanys? Perque 'ls Napoleons tambe han donat en França los tres toms.

Los progressistas, aquesta gent estranya que fluctua per Espanya, caigueren, despresde alguns mesos de perturbació, l' any 43 baix la elocuencia de don Salustia: primer tom. Varen dejeuner fins l' any 54 que varen pujar, y l' any 56 ja tornaban á caurer baix la elocuencia de las bombas que un tal don Leopoldo (que may mes torni) va dirigir á las Constituyetns: segon tom. Y are, despres de haber conspirat tots sols en va y habent tingut necessitat de aliarse ab los que 'ls han insultat y afussellat varias vegadas, varen tornar á pujar per caurer al cap de quatre dias victimas del prófugo de son partit don Práxedes Mateu Sagasta: tercer tom. Y fins aquet que 'ls ha fet donar lo tercer tom ha donat tambe, imitant als altres, los tres toms que son de ley y de costum. Fentse conspirador y redactor de la *Iberia* 'n va dar un, fentse ministre revolucionari 'n va dá un altre y are, anantsen ab armas y bagatges ab los moderats, ha donat lo tercer.

Y ab tot aixó, fan tambe donar toms á la nostra Espanya. Lo primer tom no li va probar, ó sino que ho digan los fusellaments de Mataró y las mil tropelias que 's cometeren en aquell período de anarquia...progressista y moderada. Tampoch li va anar be lo segon tom, com ne son testimonis en Zapatero y altres galifardeus que feyan fusellar gent y embarcaban lliberals com qui no fa res que pugui costar llágrimas y sembrar revoluciones. Are estem donantlo tercer que, si be en la actualitat nos ha proporcionat algunas ensopegadas, no sabem com acabaré. Al cap de un any de caminar varem ensopegar ab en Sagasta que 'ns va fer desviar fins al punt de obligarnos á anar á França als uns, á la Carraca als altres y al cementiri no poch; encaminats de nou nos ha sortit un altre destorb, un número 33, com una casa ab cinch pisos; de modo que si 'l fi del tercer tom es la República Democrática Fede-

ral¿quantas ensopegadas haurem donat y quantas vegadas ens haurán fet perdre 'l camí, tras d' arribar á lograr la realisació de las nostras aspiracions?

A. S.

BATALLADAS.

Anem enredera á passos agegantats. Lo pacete reaccionari pot ja considerarse consumat. ¿Y á tot aixó que hi diuen los radicals? ¿Encara somian truitas?

Una revolució que va comensar ab un govern que s' imposá al pais fent declaraciones monarquicas y disolent las Juntas Revolucionarias; una revolució que va comensar obrint las portas als que al cap de un any habian de desarmar las milicias republicanas y destituir los ajuntaments federales, ¿quin altre fi podia tenir sino 'l que avuy estém tots los bons lliberals deplorant de cor?

Dias de proba anem á passar. No tenim, no veyem altra perspectiva que las presons, las deportacions y la emigració.

Constants defensors de la República Federal, estém tranquils y 'nts sentim revestits de valor: vinga lo que vinga, suchseeixi lo que suchseeixi NO CALLAREM, NO PARAREM LOS NOSTRES TREBALLS, NO AFLUIXAREM LA CORDA.

Sols nos quedaré un trist consol lo dia no llunyá en que la nació Espanyola torni á ser víctima de un altre Gonzalez Bravo, y aquest consol es lo de que podem tenir la conciencia tranquila, puig que venim profetisant molt temps ha lo que per desgracia de la llibertat suchsehirá molt prompte.

Diu la *Correspondencia* que 'ls conservadors coneixen l' esperit de la época y la misió especial á que aspiran las reacciones perillosas.

Pels conservadors la época present no té altre esperit que 'l mercantil. Per ells sols hi ha un fi: fer negoci á qualsevol preu, guanyar diners costi 'l que costi.

Si 'ls conservadors han de imperar, com creyem nosaltres, biat veurem per terra lo titol primer de la constitució.

Pero també será fácil que un altre dia veurem per terra altres cosas.

Los progressistas transfugas, calamarsos ó sagastins, aspiran á constituir. ab los conservadors un estat normal de ORDRE, llibertat y justicia y á sentar una base de progres y bienestar, que siga una muralla contra las exigencias perillosas y las novetats de bondat problemática.

¿Los entenen vostés? ¿Los veuen venir de deu mil horas lluny? ¿Sí? Donchs nosaltres també.

Si 'ls nous moderats (ja 'ls hi podem y debem dir moderats!) volen ordre ja poden tornar á dar d' alta al senyor Escoda; al mateix temps procurin mirar als senyors Casals y Luque, y vegin de no desferse dels que s' han fet célebres pels seus actes de salvatgisme. Aquets senyors per sostenir l' ordre son la nata.

Volen posar una muralla á las exigencias perillosas y á las novetats de bondat problemática.

¿Que entendlán los nous moderats per exigencias perillosas? ¿La República Federal?

En aquet cas ¿encara no tenen prou muralla ab lo trono aixecat pe 'ls 191 y ab l' exércit permanent?

Si nosaltres fossem en lo poder, sostindriam la República Federal sense necessitat de murallas. ¿Saben perque? Perque se sostindria per si sola: son fonament no foran la inviolabilitat del president, ni un exércit mercenari; sino la llibertat, la justicia y l' amor y las simpatías del poble.

Califican la República de novetat de bondat problemática.

¿Qui parla de bondats problemáticas quan prou feynas tenen en dissimular los mals certs REALS y presents?

Que la República fora y será una novetat, es cert.

Als parásits, á las sangoneras del Estat, als farsants polítichs, una forma de govern que 'ls desterri, 'ls allunyi y 'ls extermini, á la forsa 'ls ha de venir de nou.

Lo coronel Escoda, al cap de un any d'haber mort son protector, en Prim, ha sigut declarat de reemplaás.

Morta la cuca mort lo verí.

Lo candidat pels nous moderats ¿may dirian qui es?

Lo senyor Rios Rosas.

Aquet senyor, desde que va estallar la revolució, ha estat sufrint contínuament atachs de nervis. La revolució no li agrada, los drets individuals ilegibles no se li assentan y..... sens dupte per aquestas circunsancias recomenablas are 'l creuen digne de ser president del Congrès.

Entorneusen al llit que aixó es la lluna.

Diu lo diari moderat *La Política* que 'ls sagastins están contents. ¡Tira peixet!

Que 'ls radicals están abatuts. Ho mereixen per mansos y llanuts...

Y que 'ls fronterissos, uns están contents, altres resignats y altres... descontents. Paciencia que per tots n' hi haurá.

Los únichs que no están ni tristos, ni abatuts, ni resignats, ni descontents son los republicans.

Anem á la República á passos agegantats. ¿No diu lo refrá que per tot arreu se va á Roma?

Donchs lo mateix anem á la República si

desgovernan los uns com si desgovernan los altres.

Los fronterissos, al entrar en lo pacte reaccionari dels sagastins, han imposat tres condicions:

1.ª La defensa y estabilitat del órdre públich.

Per menjar, lo primer que 's necessita es tranquilitat y sosego, ab aixó... ¡llenya contra 'l que las hegui! Per xo ja hi ha l' exércit y la marina, y si convé encara 's poden engrossar las filas del un y del altra.

2.ª Condió: L' arreglo de la Hisenda. Perque si no hi hagués aquet arreglo, ¿com ho farian? ¿de que farian manegas? Ab uns quants empréstits á un interés que no passi de un 40 per cent y 'ls anticipos de contribucions y altres impostos aixis... una mica carregadets, molt será que no surtin del pas y que no deixin la Hisenda. ... ¡ben arreglada!

3.ª y última condició: la pacificació de Cuba. Per aixó 's conta ab los voluntaris de la Habana. Afusellant mitja dotsena de criaturas será fácil cumplir ab aquesta condició.

Pot donarse, donchs, lo pacte per consumat y lo moviment de Setembre per consumit.

Es ben cert que 'ls Borbons, de tant miserables com son, arriban á inspirar compassió.

¿Qui hauria dit que don Anton de Orleans y Borbon habia de dinar ab donya Isabel de Borbon dos anys despres d'haber contribuit á destronarla?

Diuen que la Baleta, axis que va veurer á son cunyat don Anton, lo va empendrer y li digué:

—Vaja, que tal mateix me la vas fer massa grossa.

—Mira, noya, li va contestar l' altre sense tornarse roig, not'amohinis. Tambe me la vares fer grossa tu desterratme d' Espanya. Pero en fi, lo passat passat siga. ¿Y 'l noy?

—Lo tinch fora de França. Ja pass 'l B A BA. Está molt cremat ab tu. Mira, are ha despatxat l' ayo perque li deya qu' habia d' estimar al oncle Anton.

—No 'n farem res d' aquet xicot. Aixó es cosa del teu home.

—Podria ser... Anem al grá: parlem de las nostras cosas.

Y lo qu' are varen parlar no 'ls hopuch dir, per que no ho sé.

Estem en temps de fusions y confusions.

Sagastins y fronterissos se fusionan.

Montpensieristas y alfonsins se fusionan.

¿Y 'l federal ab qui 'ns fusionem?

Ab lo pais y ab ningú mes.

Ultimament Espartero ha acceptat lo titol de príncep de Vergara.

Ho sento per ell.

M' agradaba molt mes quan, en lloch de príncep, era simplement un dels ciutadans mes distingits de la nació espanyola.

L' altre dia va se pres un capitá d' infantaria que va pegar un estocada á un retrato de don Amadeo que á la cuenta estava exposat en la Rambla.

Velshi aqui un militar que no pot veurer al seu rey ni ab pintura.

Una carta de Ginebra qu' han publicat los diaris neos de madrit, diu que 'ls duchs de Parma y de Módena no reconeixen per rey de Espanya á ningú mes que á don Carlos.

Vaja, que tenir lo reconeixement de dos duchs tant tronats com ell, ja es tota una satisfacció.

No mes li falta 'l reconeixement del Papa per ser felis del tot.

Se parla de haberhi hagut una entrevista entre lo duch de Montpensier y Carlos set. Tot podria ser.

Lo cassino Espanyol de la Habana se gasta la plata qu' es un gust enviant telegramas al president del cassino dels negrers de Madrit, intercedint pel general Valmaseda.

Los telegramas estan concebuts en termes bastant categorichs, que demostran á la llegua que 'l gober espanyol no es tan dueny de la isla de Cuba com ell se figura.

Sempre hem dit y sotingut que 'ls principals enemichs que té Espanya son los negrers, los enemichs de tota lley de reformas civilisadoras y adelantadas.

Los sagastins y 'ls fronterissos, ja tenen nom.

Are 's diran *partit Liberal*.

Estornudin, si volen, que 'l cas s' ho val.

Don Amadeo ha fet alferes á un sargento primer del cuartel de invalids que 's va trobar en la batalla de Bailen.

¡Oh! Ja 'n veurem de cosas aixis.

S' atribueixen á Mr. Gambetta las següents paraulas:

—Si avans de sis mesos no tenim una convenció estem perduts.

Aquestas paraulas proban que l' energich jefe del partit radical francés no desconeix la gravetat de la situació perque atravessa la França, que sab que la República no está segura ni solidada en mans de Mr. Thiers y que no dorm en la palla.

Vint y sis senadors italians han resolt no anar á pendrer asiento en lo senat, desde que aquet se reuneix en Roma.

A consecuencia de aquesta grave y trascendental determinació... Roma seguirá sent la capital de Italia.

Anem á donar un consell als gironins.

Tenint en compte las cualitats del senyor Perico segon, ¿no fora oportú obrir una suscripció per ferli una estatua de suro y per regalarli un tractat de *Dret polítich* encuadernat... á la rústica?

• Pensintsi y si per cas vostes mateixos.

Entre 'ls gobernadors agraciats hem vist que hi figura aquell célebre literato senyor Ulzurum. Encara 'ns recordem d' aquella famosa alocució que acababa dient: *Vuestro humilde gobernador Q. B. S. S. M. M., etc.*

Seale la provincia ligera.

Diu lo *Gil Blas* que 'l senyor Olozaga tracta de declararse en *huelga* y demanar *augment de salari*.

Lo millor dia 'l veurem pe 'ls carrers de Madrit ab un pendó que dirá:

¡Pan y... far niente!

En dos dias hi ha hagut dos incendis de consideració.

Estranyem molt que 'ls moderats no hi hagin vist la ma de la *Internacional*.

Ab los dos ultims incendis que han ocorregut s' han vist los inconvenients que ofereix lo tenir descuidat lo ram de bombers.

Si l' Ayuntamiento nou vol fer alguna cosa ben feta, que es prou difícil, ha de procurar posar remey á n' aquet mal.

Quan hi ha un incendi, las bombas del ajuntament tardan un sigle á arribar al lloch de la desgracia y tot perque no hi ha un reten numeros en cada districte, disposat á prestar sos serveys á la primera senyal.

Despres, en semblants casos hem observat que tothom mana: l' arcalde de barri, lo regidor, lo tinent d' arcalde, lo diputat provincial,

lo Gobernador civil, lo jefe de policia, lo de la guardia civil, lo comandant de municipals... tothom menos lo comandant de bombers qu' es la unica persona apta y la unica que té dret á manar.

Aixó sens perjudici de las queixas que varem sentir per boca de un bomber sobre no haberi mes que quatre ó cinch bombas bonas y disponibles de las dotse ó catorse que poseeix lo ajuntament.

Fortuna tenim de que 'ls bombers son gent aixerida, valenta y entesa, ó sino... creyem que 'ls dos fochs que hi han hagut aquesta semana, encara durarian.

Un periódich pasteler recorda la profecia de don Anton Rios Rosas, dat cas que pugim los radicals.

Lo triunfo dels radicals fora lo triunfo immediat de la República, lo triunfo próxim de la Internacional y la pérdua segura de las nostras Antillas.

Vaja, jo no puch sentir aquesta profecia sense que 'm fassin mal los ulls de poll.

A la reunió que 'ls unionistas varen celebrar per tractar de seguir ajudant á n' en Sagasta, se va acordar qu' en Topete seguís aferat al seu ministeri, ja qu' en Sagasta encara es lo mateix home y segueix tenint los mateixos pecats.

Jo 'm creya que 'n Sagasta era dolent, fins lo creya poch aixerit, pero may l' hauria fet tonto fins al estrem de deixarse enterrar de viu en viu.

Lo general Concha ha dit que, ja que no le 'n fan, lo qu' es ell capitá general de Cuba no ho vol ser.

Que, ja que 'n Topete, per mes que s' ho proposés, no 'n treuria res, no vol permetrer que 'l seu nom sigui una bandera de discordia dins del ministeri.

La guineu quan no las pot haber diu que son verdas.

Perque vegin quin personal té 'n Sagasta en las provincias, sapigan que 'ls unionistas li han demanat que á molts dels gobernadors civils no 'ls toqui perque ja governan be.

Si governan á gust de la unió lliberal, ¿que tal ho deurán fer?

La comissió parlamentaria de Versalles encarregada de donar dictamen sobre la Internacional, ha complert ja la seva funció.

En aquet dictament, despues de dir un sens fi de disbarats y bestiesas y una pila de ton-tadas y pera-grulladas que tenen tant que venrer ab la Internacional com nosaltres ab lo moro Muza, se demanan penas activas y severas contra 'ls que forman part d' aquesta amenassadora (sic) associació. Alguns de la comissió demanan que s' hi afegeixi la perduda de la nacionalitat.

No hi ha dupte que 'ls moderats francesos se proposan fer triunfar als internacionalistas mes abiat de lo qu' ells mateixos se figuren.

A fi de que 'n Topete callés y no insistís ab lo nomenament d' en Concha, en Sagasta va cedir mes gobernadors civils als fronterissos; perque no rondinés li va prometre que la circular sobre l' ordre públich fora molt conservadora; y perque no fes mala cara y rigues una miqueta, li va prometre que la política del govern fora la política de la dreta contra la esquerra de la cámara, es á dir: la política de la reacció contra la política de la llibertat. En aquet punt lo senyor Topete 's va arregla 'ls bucles, va riurer y 's va fer dur un chocolate ab melindros.

Diuen que 'n Topete segueix la ruta que li ha senyalat en Canovas del Castillo. Y en Canovas no va á la reunió dels fronterissos perque estava malalt.

De modo que 'n Topete segueix las inspiracions de un malalt.

=En Sagasta ja ha entregat á la unió lliberal fins lo seu uniforme de progressists.

D' abuy á endevant ja no será progressista, sino un individuo del nou *partit lliberal*.

—¿Lliberal?

=Si, home, si, lliberal....per ell y madur pe 'l poble.

Bult y Smith, membres del parlament ingles y partidaris d' la autonomia de Irlanda, acaban de ser objectes de una gran ovació per part dels irlandesos que 'ls varen anar á rebre en número de mes de 3000 ab bandera y música. Los diputats arengaren al poble perque salvi á la Inglaterra de la opressió en que 's troba.

Lo moviment federalista y republicá que s' está realisant en la gran Bretanya es cada dia mes pronunciat.

Despres de haberse explicat en Sagasta tant malament com puga y sápigam pel país, y tant be com sápigam y puga pels fronterissos, la colla seva de la cámara presentará una proposició dient que tot lo que ha dit lo president del ministeri li ha semblat molt be.

Y 'ls radicals ¿que dirán? ¿Se deixarán caurer en la raterra?

Tot podria molt ben ser.

Son tan mansos...

L' arquebisbe de Valladolid acaba de donar una lliçó al ministre de Gracia y Justicia.

Es lo cas que li ha fet saber que lo qu' es ell no donaria possessió al dean que fos nomenat tal pe 'l ministeri de Gracia y Justicia. Lo ministre volgué fer l' home y portar á efecte 'l nomenament, y lo prelat católich ha complert sa paraula fundantse: en que 'l govern no 's pot considerar ab drets respecte á la iglesia católica mentres no compleixi ab ella las sevas obligacions, y en que *es duptós que subsisteixi lo patronat de la iglesia, otorgat pels papas als reys de Espanya EN CONCEPTE DE CATOLICHS, despues que per la Constitució política de la monarquía s' HA FET POSSIBLE QUE 'LS NOSTRES MONARCAS NO SIGAN CATOLICHS.*

Si 'ls progressistas ens haguessen volgut creurer y haguessen separat la iglesia católica del Estat, are no tindrian conflictes ab lo clero y no rebrian lliçons de dret canonich per part dels ministres del catolicisme.

Los moderats tiran comptes de la següent manera:

Diputats sagastins.	. . . 61
id unionistas.	. . . 86
Total.	. . . 147 ministerials.
Diputats radicals.	. . . 104

De modo que, ab aquet calcul, ells son mes, pero no contan ab los vots dels federals y 'ls dels carlins que 'ls hi donarán un mal rato.

Lo ministeri de Gracia y Justicia ha declarat que 'ls fills haguts solsament en matrimoni canonich, dehuen inscriures en lo registre baix la denominació de *fills naturals*.

Ho advertim al poble á fi de que no 's deixi embaucar per los amants de introducir la perturbació en las familias.

Un colega califica de patriotica la actitud dels moderats ó unionistas, que tot es hu.

¿Patriótica?

¡Vaya un patriotisme! Jo crech que sino fossin tant *patriotichs* la patria estaria de enhorabona.

A consecuencia del desarreglo de gobernadors ha sigut nomenat pera la provincia de Burgos lo senyor Quevedo. Y hem sentit á dir que aquell senyor es mes tonto que 'l poeta que duya 'l seu apellido.

A la provincia de Cordoba hi va 'l senyor Moreu. ¡Arri Moreu!

Per Toledo ha sigut nomenat un senyor Llano. ¡Si ho será, de nom y de fets!

A la provincia de Alava hi envian un tal Valmaseda. Celebrarem que no imiti al seu to-cayo de la isla de Cuba.

Lo agraciat per anar á Albacete es lo senyor Arderius. Bon apellido per la situació. Los bufos tenen que veurehi.

A Cuenca hi va un tal senyor Granero, que, segons veus, conté molt poch grá.

Lo governador de Navarra es un senyor que 's diu Cid y que sense sé 'l Cid Campeador sembla que se la campa.

Per la provincia de Palencia han escullit un senyor Cajigas. Are vegin ab aquet nom ¿com pot fer res que valga dos cuartos?

Y á Vizcaya hi ha l' academich de la llegua, l' eminent publicista, l' erudit proclamista, especialitat may vista per redactar alocucions, senyor Ulzurrun!

¡Viva la Pepa!

Lo príncep Czartorisky, lo dia de son casament, va gastar en flors no mes que 20.000 franchs.

Aquest príncep deu trobar que quan lo poble 's queixa no té rahó.

Hem llegit lo manifest que 'ls 32 diputats provincials de Girona, que han sigut suspesos, han dirigit als seus electors.

Está fundadissim; desfá, pulverisa de un en un tots los carrechs que fa 'l govern al dictar la órdre real y absurda de suspensió y posa una vegada mes en ridicul al senyor Torres, l' experiodista de Tarragona y fanatich de don Víctor.

En Sagasta vol ser moderat y al mateix temps vol titularse progressista.

Los empleats volen ser mes reaccionaris que 'n Gonzales Brabo y dirse conservadors democrátichs.

Y 'ls fronterissos volen que 'ls nous fusionats no tingan cap nom, es á dir: que sigan innominats.

Que 's titulin *sangoñeras, plagas ó epidemias*, y haurán encertat lo verdader nom.

Recomanem á nostres lectors que procurin adquirir si volen pasar un bon rato las

POESIAS JOCOSAS Y SATIRICAS,

DEL CÉLEBRE RECTOR DE VALLFOGONA

Forma la obra un tomo casi fóleo, imprés ab esmero á dos y tres columnas, lletra compacta y clara, ab lo retrato perfectament grabat y dibuixat, encuadernat á la rústica, ab una cubierta de color que conté un grabat alusiu.

Pues tot aixó ¿saben quan costa? solsament

¡¡¡4 RALS!!!

Los corresponsals que vulguin aquesta obra poden demanarla.

XARADA.

La prima porta

de lletra 'l nom,

y la segona

passan los noys.

Diners y homens

ens costa 'l tot

y es del dia

la gran qüestió.

(La solució, per suposat, dissapte.) Ll.

Solució á la xarada anterior

=Li encertat altra vegada.

¿No es veritat que diu *pi-lla-da*?

Un que totas las encerta.

Barcelona.—Imprenta de la Viuda y F. de G.

I. LOPEZ editor

VIDA Y HECHOS DEL NEO.

1 En el retrato que veis, al hombre neo teneis.

2 Apenas empieza á andar, luces ya sabe apagar.

3 Satisfecho y peladito va de S. Anton bendito.

4 Por las calles, muy ufano, besa á los curas la maro.

5 Va anunciando la doctrina á la canalla vecina.

6 Por el mas desapicado en la escuela es castigado.

7 Quieto y rezando el rosario, se dirige al Seminario.

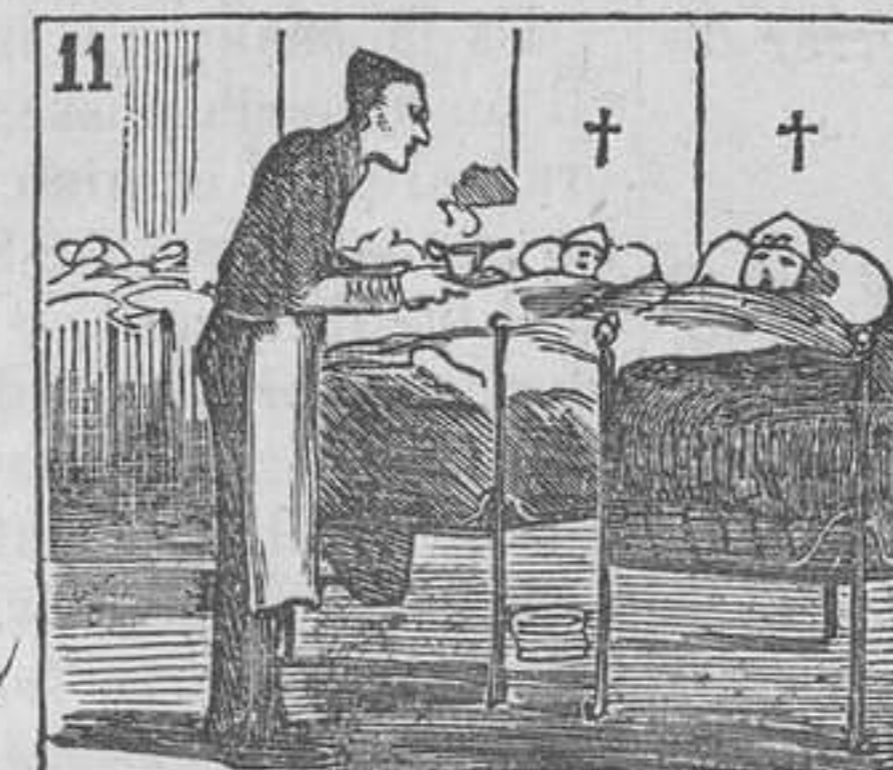
8 El crudo frio resiste y á todo sermon asiste.

9 Cuando encuentra una doncella no va por la calle de ella.

10 Sufre con gusto la pena le arrastrar larga cadena.

11 Es, con fervor sin igual, hermano del hospital.

12 Teniendo un mal pensamiento, se disciplina al momento.

13 Reparte candidaturas, por encargo de los curas.

14 Lee con gran afic on] el diario «La Conviccion.»

15 Le proponen por esposa una muger religiosa.

16 Los dos esposos, contentos, visitan los monumentos.

17 Del siglo los adelantos le causan muchos quebrantos.

18 Le aturde la impiedad de esta malhadada edad.

19 A un matrimonio civil trata de canalla vil.

20 Antes de meterse en cama la Virgen fé reclama.

21 Cumpliendo un ex-voto, lleva un cirio á la Buena-nueva.

22 Con su esposa habla de Roma, y enferma, tan mal lo toma.

23 Aun no se encuentra en la cama cuando á su confesor llama.

24 Oyendo el himno de Riego empeora y muere luego.]